

K PACHOLÁTKU JEŽÍŠI NA DEN NAROZENÍ PÁNĚ

Svatoroční muzika 11

Mej - li - te se, přá - te - le, do - mní - vá - te - li se v tě - le
ó přá - te - le,

mé srd - ce bý - ti slo - že - né, kost - mi, kr - vi ob - me - ze - né.

1. Mejlite se, ó přátele,
domníváte-li se v těle
mé srdce býti složené,
kostmi, krvi obmezené.
2. Nejnít' mé srdce v mém těle,
jest u mého Spasitele,
jemu dávno jest svěřeno,
v jeho jeslech položeno.
3. Jinde mu býti nesluší,
než kde jest poklad ctných duší,
poklad pak duší jest Ježíš,
drahá z nebes perla Ježíš.
4. Ó Ježíši, měj mé srdce,
nechci já ho míti více,
tobě je celé darují,
tvou láskou je zapalují.
5. Ach, kdož by tě nemiloval,
své srdce ti nedaroval,
kdyby právě poznal tebe,
Lásko, k nám seslaná z nebe!
6. Tvá nevymluvná spanilost
v komž by nevzbudila milost,
kohož by srdce nejala,
leč by bylo skřemen, skála?
7. Tvář tvá jest jak sníh běličká,
krom že tvé rty i dvě líčka
nad růže jsou červenější,
nad krásné kvítky krásnější.
8. Tvé očičky jsou okynka,
jimiž tvá láska vykouká
a na srdce lidské střílí,
blaze, k komu ona cílí.
9. Mé srdce buď místo cíle,
k tomu, Lásko, střílej mile,
koho ty tvou střelou raníš,
od věčné bolesti chráníš.
10. Lidé, ó byšte to znali,
co by jste sobě žádali
tou Láskou ranění býti,
skrz ni věčný život míti.